

Jesus botar en blindfödd

Yrsa Lipkin-Stenlund

Johannes 9:24–38. I bibeltexten är det en spänning i luften. Vem kunde bota och ge syn. Judarna hade Moses och lagen som sitt rättesnöre.

Nu hade plötsligt en blind man fått sin syn och det dessutom på en söndag och på ett ovanligt sätt då Jesus lade en deg på ögonen och mannen på befallning av Jesus tvättade bort degen i dammen Siloam.

Mannen förhördes, hur kunde han ha fått sin syn av en syndare, det är Gud som ger syn. Det som mannen visste var att han nu kunde se och då måste Jesus vara en profet och han ville vara hans lärjunge.

Hans åsikt var klar. Han stod fast vid sin övertygelse fastän lärda, högt uppsatta män hånade och ifrågasatte honom. I hans kropp hade skett ett mirakel. Föräldrarna var glada att sonen kunde se men att stå upp för Jesus var svårt. Var fanns glädjen över att mannen fått sin syn hos de övriga i berättelsen?

På många sätt är händelsen så alldaglig. Människorna ifrågasätter varandra och varandras åsikter och ifrågasätter Jesus. Sådant händer nu.

Det är inte självklart för människan att överlåta sitt hjärta åt Jesus och tro. Dock är det en inbjudan och en möjlighet.

En möjlighet till en ny gemenskap, en andlig gemenskap tillsammans med Gud som har skapat oss. Honom som ingen kan gömma sig för utan skaparen känner oss i detalj.

Gemenskapen med Fadern var Jesu drivkraft. Han sa att han gör bara sådant han hört från Fadern. Då är gemenskapen verkligen djup.

Det är vår räddning att Jesus lyssnade på Fadern, därför fullbordade han sitt jordiska verk och friköpte oss.

I dag kallar han på oss och vill hålla måltid med oss, han vill ha gemenskap med oss helt vanliga människor med fel och brister.

Detta är den största inbjudan vi som människor kan få. För den som älskar Gud samverkar allt till det bästa.

Må Gud välsigna dej.